

neb měnily akty nižších stolic formálně pravoplatné, z nichž někdo nabyt subj. práv, a že pokud jde o záležitosti upravené předpisy živn. řádu, právo takové mohou vykonávat jen potud, pokud je to zněním § 146 odst. 4 živn. řádu odůvodněno. V nálezu tom bylo dovozeno, že zmocnění dané předpisem tímto nadřízeným živn. úřadům k zakročení z moci úřední, není neomezené, nevztahuje se na veškeré případy jakékoli nezákonnosti zběhlé u stolic nižších, nýbrž jen na případy takové, kde nabytí nějakého oprávnění ve smyslu živn. řádu jest zvláštním pozitivním předpisem vázáno na určité zákonné náležitosti, úřad nižší stolyce však oprávnění takové přiznal, ač náležitosti ony dány nebyly. Jen v případech takových lze mluvit o nedostatku zákonných náležitostí. Pod »zákonnými náležitostmi« lze však rozumět jen takové, které se zakládají na materiálně-právních předpokladech, jaké jsou ku příkladu uvedeny v §§ 2 až 10, 13 lit. a), 14 a 23 živn. novely a vztahují se na osobní způsobilost živnostníka, a nelze za nedostatek zákonných náležitostí v tomto smyslu pokládati porušení formelních předpisů upravujících řízení.

V daném případě zrušil žal. úřad živn. oprávnění st-ovo jedině z důvodu, že nebylo dbáno předpisů odst. 1 § 23 a) živn. řádu a § 3 min. nař. ř. z. č. 212 z roku 1910, t. j. proto, že nebyla příslušnému společenstvu dána příležitost, aby se vyjádřilo o způsobilosti žadatele o koncesi a že nebyly zjištěny místní poměry, tedy pro nezachování předpisů formelních; tím překročil však žal. úřad meze oprávnění živn. úřadům §em 146 odst. 4 propůjčeného. Bylo proto nař. rozhodnutí v tomto bodě zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6261.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní: K výkladu pojmu krytí podle § 133 lit. c) živn. řádu.

(Nález ze dne 29. ledna 1927 č. 26.016/26.)

Vě c: Antonín G. ve C. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku živn. řádu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Trestním nálezem pol. expositury v M. z 2. prosince 1925 byl st-l pro přestupek § 133 lit. c) živn. ř., jehož se dopustil dle konaného šetření a výpovědi svědků tím, že svého oprávnění k provozování koncese k výrobě sodové vody v M. zneužíval k tomu, aby neoprávněné provozování této živnosti Alfredem W. a Františkem W. v M. bylo kryto, odsouzen k pokutě 300 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 30 dnů. Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů napadeného výměru, poněvadž skutková podstata přestupku jest konaným úředním šetřením a zejména svědky Alfredem W. a Františkem W. v plné míře dostatečně zjištěna.

O stížnosti nss uvážil: — — — —

Dle § 133 lit. c) živn. řádu dopouští se trestného činu živnostníci, kteří oprávněnosti své zneužívají k tomu, aby neoprávněné provozování živnosti osob třetích bylo kryto, jakož i ti, kdo dali podnět k tomu, aby ono právo bylo zneužíváno ke krytí jejich neoprávněného provozování živnosti. Pojem »krytí« v zákoně není definován. Dle povahy věci i

praxe, jak se vyvinula, jest za krytí pokládati každou součinnost oprávněného živnostníka, určenou nebo způsobitou k tomu, aby způsobeno nebo podporováno bylo provozování živnosti osobou k tomu neoprávněnou. Vlastní činnost, která svou podstatou jest provozováním té které živnosti, vyvíjí při tom osoba neoprávněná, skrývající se za oprávněným živnostníkem. Skutková podstata krytí ve smyslu uvedeného předpisu jest dána i tenkrát, když také osoba kryjící provozu se nějak účastní, jestliže krytý sám vyvíjí po d n i k a t e l s k o u činnost a je pánem provozu, kdežto součinnost kryjícího jest jen podřadnou složkou při provozování živnosti osobou neoprávněnou, majíc za účel jen dokonalejší zastření skutečného stavu věci. Nelze arcíť zneuznati, že vzhledem k souhlasnému zájmu všech účastníků, by zastřeno bylo, jak se skutečně věci mají, setkává se často s mimořádnými obtížemi, aby v konkrétním případě bylo zjištěno, běží-li o »krytí«, a bude nutno, z rozličných průvodních okolností a z celkového posouzení těchto utvořiti si úsudek, je-li tento případ dán. Závažné v té příčině bude zejména, kdo jest majitelem provozovny a výrobního zařízení, kdo s obecnstvem vstupuje ve styk, kdo pobírá výtěžek z provozování živnosti a podobné okolnosti, z nichž možno jest usuzovati, kdo jest při provozu živnosti vlastním, rozhodujícím činitelem. — — — — —

č. 6262.

V á l e č n í p o š k o z e n c i : J a k j e s t p o s t u p o v a t i p ř i v ý p o č t u č á s t i p ř í j m u , k t e r o u v á l . p o š k o z e n e c b ě r e ú č a s t n a p ř í j m u r o d i č ů n e b o p ř e d k ů k j e h o v ý ž i v ě p o z á k o n u p o v i n n ý c h ?

(Nález ze dne 29. ledna 1927 č. 26.792/26.)

V ě c : Antonín H. v L. (adv. Dr. Ferd. Pfeifer z Liberce) proti ministerstvu sociální péče (min. m. taj. Dr. Vojt. Elsnic) o invalidní důchod.

V ý r o k : N a ř . r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o n e z á k o n n o s t .

D ů v o d y : V ý m ě r e m z 16. ledna 1921 přiznal zem. úřad pro péči o vál. poškozence v Čechách st-li od 1. května 1920 až na další podle zák. č. 142/1920 invalidní rentu 640 Kč ročně s 50% drah. přírůžkou od 1. května 1920 do konce března 1921. V ý m ě r e m z 15. ledna 1925 vyslovil též úřad, že st-li od 1. ledna 1921 invalidní důchod nepřiznává a výrok ten odůvodnil v podstatě takto: St-l byl sice nálezem okr. sociálně lékařské komise v Č. z 19. června 1920 uznán vál. invalidou s 30 % neschopností k výdělku. Než konaným šetřením bylo zjištěno, že žije ve společné domácnosti se svým otcem, který je majitelem hospodářství, a že st-l je se svojí manželkou na tomto hospodářství činný. Příjem z hospodářství toho, rozpočten na jednotlivé členy rodiny obživou na hospodářství závislé, že pak převyšuje zákonem stanovenou hranici včetně důchodu. Neprávem vyplacený důchod za dobu od 1. ledna 1921 v částce 3681 Kč se předpisuje st-li k náhradě a bude vymáhán.

Na odvolání z tohoto výměru ponechalo min. soc. péče st-li nař. rozhodnutím důchod až do 31. ledna 1922, stran důchodu za dobu od 1. února 1922 do 31. prosince 1923 pak odvolání zamítlo.